

Zaak T-13/93

R. Cordier
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren — Gemeenschappelijk stelsel van ziektekostenverzekering —
Echtgenoot verzekerd uit hoofde van aangeslotene —
Voorwaarden om in aanmerking te komen voor aanvullende regeling —
Vrije keuze van arts — Consultaties in buitenland”

Arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 24 november 1993 II - 1217

Samenvatting van het arrest

- Ambtenaren — Sociale zekerheid — Ziektekostenverzekering — Echtgenoot die beroepsactiviteit uitoefent — Aanvullend recht op prestaties uit hoofde van aangeslotene — Draagwijdte — Kosten van geneeskundige hulp in buitenland — Daaronder begrepen — Voorwaarden — Naleving van procedures, vastgesteld in nationale regeling waarbij belanghebbende is aangesloten*
(Ambtenarenstatuut, art. 72, lid 1, Regeling inzake ziektekostenverzekering, art. 3 en 6)
- Ambtenaren — Beroep — Beroep krachtens artikel 179 van Verdrag — Toetsing van nationale bepalingen aan gemeenschapsrecht — Onbevoegdheid van Gerecht*
(EEG-Verdrag, art. 179)
- Ambtenaren — Sociale zekerheid — Ziektekostenverzekering — Regeling inzake ziektekostenverzekering — Vrije keuze van arts — Gevolgen in nationale rechtsorde van Lid-Staten — Geen*
(EEG-Verdrag, art. 189, lid 2; Ambtenarenstatuut, art. 72, lid 1; Regeling inzake ziektekostenverzekering, art. 9, lid 1)

4. *Ambtenaren — Beroep — Beroep strekkende tot toetsing van normatieve bepaling, bij gebreke van bezwarend besluit — Niet-ontvankelijkheid (EEG-Verdrag, art. 179; Ambtenarenstatuut, art. 91)*

1. Zowel artikel 72 van het Statuut als de artikelen 3 en 6 van de Regeling inzake de ziektekostenverzekering van de ambtenaren der Europese Gemeenschappen gaan uit van de gedachte, dat de echtgenoot van een ambtenaar die een winstgevende beroepsbezigheid uitoefent, zijn ziektekosten zoveel mogelijk moet laten vergoeden in het kader van de ziektekostenverzekering waarbij hij in het kader van zijn beroepsbezigheden is aangesloten. Het gemeenschappelijk stelsel biedt slechts een aanvullende dekking.

Komt dus in aanmerking voor de aanvullende dekking de echtgenoot die op grond van de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen of de statuten die bepalend zijn voor de prestaties van de ziekenkas waarbij hij wegens zijn eigen beroepsbezigheden is aangesloten, geen recht heeft op, of geen toestemming kan verkrijgen die hem recht verleent op vergoeding van ziektekosten die hij in het buitenland maakt, alsmede de echtgenoot die na om toestemming te hebben verzocht in het geval waarin dit overeenkomstig de toepasselijke bepalingen mogelijk is, die toestemming niet krijgt.

Wanneer daarentegen de echtgenoot van een ambtenaar zich zelf het recht op vergoeding van dergelijke ziektekosten door zijn eigen ziekenkas ontnemt, enkel en alleen door niet tijdig toestemming te vragen om in het buitenland een arts te mogen raadplegen of zich aldaar te laten verzorgen, heeft hij geen aanspraak op

tenlasteneming van die kosten op grond van de aanvullende dekking, waarvan het beginsel is neergelegd in artikel 72, lid 1, van het Statuut.

2. Bij de wettigheidstoetsing die het Gerecht in het kader van artikel 179 van het Verdrag dient te verrichten, mag het zich niet uitspreken over de wettigheid ten aanzien van het gemeenschapsrecht van nationale bepalingen. Deze toetsing behoort tot de bevoegdheid, enerzijds, van het Hof van Justitie, dat daartoe kan overgaan in het kader van een op grond van artikel 169 of artikel 170 van het Verdrag ingesteld beroep, en, anderzijds, van de nationale rechterlijke instanties, die in voorkomend geval het Hof krachtens artikel 177 van het Verdrag om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van het Verdrag kunnen verzoeken.

3. De vrije artskenkeuze is niet in het Statuut zelf neergelegd, doch vloeit voort uit artikel 9, lid 1, van de door de instellingen van de Europese Gemeenschappen in onderlinge overeenstemming vastgestelde regeling inzake de ziektekostenverzekering. Dat brengt mee, dat de bepalingen betreffende de vrije artskenkeuze, nu zij niet onder artikel 189, tweede alinea, van het Verdrag vallen, niet verbindend in al hun onderdelen en niet rechtstreeks van toepassing in elke Lid-Staat zijn. Bijgevolg kunnen zij de wettelijke of statutaire bepalingen die in voorkomend geval deze vrije keuze beperken, niet buiten toepassing stellen.

4. In het kader van een beroep krachtens artikel 91 van het Statuut is het Gerecht slechts bevoegd de wettigheid van een voor de ambtenaar bezwarend besluit te toetsen en kan het zich, bij ontbreken van een bijzondere toepassingsmaatregel, niet in abstracto uitspreken over de wettigheid van een voorschrift van algemene strekking.

ARREST VAN HET GERECHT (Vijfde kamer)
24 november 1993 *

In zaak T-13/93,

R. Cordier, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Luxemburg, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson SARL, Rue Glesener 1,

verzoeker,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch hoofdadviseur G. Valsesia als gemachtigde, bijgestaan door A. Dal Ferro, advocaat te Vicenza, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij N. Anicchino, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

verweerster,

betreffende, enerzijds een verzoek om nietigverklaring van het besluit van het afwikkelingsbureau te Luxemburg van 9 maart 1992 houdende weigering om verzoeker op grond van de aanvullende regeling de ziektekosten te vergoeden die zijn echtgenote in België had gemaakt, en anderzijds een verzoek om vaststelling van de onwettigheid van de in de *Mededelingen van de administratie* van 31 december 1990 bekendgemaakte bepalingen ter uitlegging van artikel 9, lid 1, van de Regeling inzake de ziektekostenverzekering van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen,

* Procestaal: Frans.